

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τέταρτος μας χρόνος είναι, κι' εδρα πάλιν αί 'Αθήναι.	'Ετος χίλια οκτακόσα κι' ογδοήκοντα επτά, περισσεύματα μεγάλα δίχως νάχωμε λεπτά.
<p>Ο Ρωμῆος τὴν ἑβδομάδα — μόνο μιά φορά θά βγαίνει.</p> <p>Ἄν διαν ἔχω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.</p> <p>Ἐνδρομητῆς θά δέχωμαι — διότι τοὺς ἀνέχομαι,</p> <p>Ἐπιτομὴν ἰστορίας — καὶ 'στὸ 'Εξωτερικόν.</p> <p>Ἐπιτομὴν ἰστορίας — τρέχει τὸ 'Ελληνικόν.</p> <p>Ἐπιτομὴν ἰστορίας — φράγκα δώδεκα καὶ μόνο,</p>	<p>γιὰ τὰ ξένα ὁμοῖς μέρη — δεκαπέντε καὶ 'στὸ χέρι.</p> <p>'Αλλ' ἐδῶ συνδρομηταὶ — δὲν θὰ γίνονται ποτέ,</p> <p>κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.</p> <p>Κι' εἴτε θέλω νταραβέρι — μὲ κανένα κανονιέρη.</p> <p>Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.</p> <p>Μέσ' ὅτων φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ρωμῆος μὸς μιά δεκάρα.</p>
'Επτά καὶ δέκα μηνὸς Γενάρη, παντοῦ ἀνθίζει ἑλγᾶς κλωνάρι.	'Εκατὸν πενήντα δύο, ἀλλαγὴ 'στὸ 'Γπουργεῖο.

'Ανοίξε, πόρτα τῆς Βουλῆς,
φωνάζει κάθε σεβνταλῆς.

Ἄνοίξε πόρτα τῆς Βουλῆς, γιὰ νάμπη τὸ ἀσκέρι,
ἀκούσωμε ὄχλοβοὴ καὶ νέο νταραβέρι.

Ἄνοίξε, πόρτα τῆς Βουλῆς, γιὰ νάμπουν οἱ πατέρες
δάφναις, μὲ κλαδιά ἑλγᾶς, μὲ κόκκιναις παντιέραις
σχέδια πολιτικῆς, μὲ λόγους, μὲ μπαστούνια,
ἀκούσωμε ρητορικῆ, ν' ἀκούσωμε κουδούνια.

Ἄνοίξε, πόρτα τῆς Βουλῆς, γιὰ νάμπη μὲ καμάρι
κύριος Πρωθυπουργὸς τοῦ δοξασμένου κράτους
τὸν καθένα του μπεμπέ, μὲ κάθε του ζαγάρι,
μὲ τοὺς Κοτσομπληδῆς του καὶ τοὺς Καββαλζερά-
[τους.

Ἄνοίξε πόρτα τῆς Βουλῆς, γιὰ νάμπη μὲ καμάρι
κύριος Πρωθυπουργὸς τοῦ δοξασμένου κράτους
τὸν καθένα του μπεμπέ, μὲ κάθε του ζαγάρι,
μὲ τοὺς Κοτσομπληδῆς του καὶ τοὺς Καββαλζερά-
[τους.

Ἄνοίξε, πόρτα τῆς Βουλῆς, γιὰ νάμπη τὸ ἀσκέρι,
ν' ἀκούσωμε ὄχλοβοὴ καὶ τόσο νταραβέρι.

Ἄνοίξε, πόρτα τῆς Βουλῆς, γιὰ νάμπη μὲ καμάρι
κύριος Πρωθυπουργὸς τοῦ δοξασμένου κράτους
τὸν καθένα του μπεμπέ, μὲ κάθε του ζαγάρι,
μὲ τοὺς Κοτσομπληδῆς του καὶ τοὺς Καββαλζερά-
[τους.

'Ανοίξε, πόρτα τῆς Βουλῆς, νὰ 'μπη ὁ Μολαίτης,
ποὺ τὴν 'Ελλάδα μιά φορά θά θρέψῃ μὲ παντζάρια,
ἄνοίξε, πόρτα, γιὰ νὰ 'μπη καὶ ὁ Μητροπολίτης
καὶ ἡ 'Αγία Σύνοδος μ' εὐχαῖς καὶ συναξάρια,
ἀπὸ τῆ σάλα τῆς Βουλῆς τὸν διάβολο νὰ βγάλῃ
καὶ νὰ μᾶς 'πῇ παππᾶς 'στ' αὐτὶ καὶ διάκος 'στὸ κεφάλι.

'Ανοίξε πόρτα τῆς Βουλῆς καὶ γιὰ τὸν Βασιλεῖα
μὲ τὴ χρυσὴ Βασιλισσα καὶ μὲ τὴ φαμελιά,
τὸν τυπωμένο λόγο του νὰ βγάλῃ ἀπ' τὴν τσέπη
καὶ νὰ μᾶς 'πῇ σὰν Βασιλεῖας ἐκεῖνα ὅπου πρέπει,
πὼς δηλαδὴ τοῦ 'χάλασαν τὰ γλέντια τὸ στομάχι
καὶ μ' ὄλους κι' ὄλαις πάντοτε πολὺ καλὰ πὼς τᾶχει.

'Ανοίξε, πόρτα τῆς Βουλῆς, γιὰ νάμπη τὸ ἀσκέρι,
ν' ἀκούσωμε ὄχλοβοὴ καὶ τόσο νταραβέρι.

Ἄνοίξε, πόρτα τῆς Βουλῆς, γιὰ νάμπη μὲ καμάρι
κύριος Πρωθυπουργὸς τοῦ δοξασμένου κράτους
τὸν καθένα του μπεμπέ, μὲ κάθε του ζαγάρι,
μὲ τοὺς Κοτσομπληδῆς του καὶ τοὺς Καββαλζερά-
[τους.